

Grupy Sensing, Prowincja Francuska

Podsumowanie

Udział wzięło **10** grup

Blisko **70** uczestników: braci, współpracowników, sióstr, mieszkańców dzieł,
wolontariuszy, rodzin

5 omówionych tematów

Temat 1: Wspólne życie i praca braci, współpracowników i podopiecznych (Str. 1)

Temat 2: Zarządzanie i wizja (Str. 9)

Temat 3: Perspektywy, poszukiwania i rozwój (Str. 11)

Temat 4: Obecność osób duchownych (Str. 12)

Temat 5: Odpowiedzialność społeczna organizacji (Str. 14)

Temat 1: Wspólne życie i praca braci, współpracowników i podopiecznych

Grupa I

Bracia ze wspólnoty Notre Dame de Charité – Paryż

Bracia ze wspólnoty Notre Dame de Charité spotykali się wielokrotnie w celu ustalenia stanu sytuacji na podstawie pytań zadanych w temacie 1.

- Braci jest coraz mniej, a zatem są mniej obecni w dziełach
- Współpracownicy kierują się potrzebą znalezienia pracy. To nie wartości przyświecające Fundacji ich przyciągają. Kultura św. Jana Bożego jest jeszcze słabo rozpowszechniona. Dni integracji dla nowych współpracowników nie wszędzie są organizowane. Wśród współpracowników istnieje dość duża rotacja. Relacje między braćmi a współpracownikami istnieją, ale są dość nieśmiałe. Niewątpliwym jest to, że aby móc współpracować, trzeba być obecnym, komunikować się, żyć razem.
- Współpraca nie jest dobrze zorganizowana i można by ją ulepszyć.
- Mieszkańcy specjalistycznych domów opieki i innych oddziałów Ośrodka Lecourbe są zadowoleni ze spotkań z braćmi.

Zadaliśmy sobie następujące pytania, bez udzielania odpowiedzi:

Jaka jest obecność braci? Jak ułatwić wdrażanie młodych braci?

- Spotkania z kierownikami dzieł prawie nie istnieją.
- Istnieje zupełny brak zainteresowania ze strony dyrekcji sprawami duszpasterstwa i/lub opieki duszpasterskiej, o ile nie są one wpisane w schemat organizacyjny dzieł.
- Mieszkańcy dzieł i beneficjenci nie są obecni w przestrzeni etyki.
- Wolontariat jest wspierającą pomocą, choć wymaga organizacji i formacji.

- Istnieje brak formacji w zakresie wartości duchowych: w przygotowaniu do słuchania, dawaniu swobody wypowiedzi, itd.
- Często dochodzi do mylenia religii i duchowości.
- Duszpasterstwo powołań we Francji nie istnieje (w przeciwieństwie do Madagaskaru).

Pod innymi względami, podkreśliliśmy, że Europa jest jedną rzeczywistością.

Grupa II

Ośrodek Sacré Cœur (Niort i Cherveux)

Osoby objęte opieką: starsze niesamodzielne osoby

Ośrodek Fundacji, dzieło Zgromadzenia Córek Miłosierdzia Najświętszego Serca Jezusa

Członkowie: 1 wolontariusz, 1 podopieczny, 2 siostry, 2 pracowników

Ośrodek Sacré Cœur należy do Fundacji św. Jana Bożego od blisko roku. Choć na początku pracownicy i mieszkańcy wyrażali dużo wątpliwości i obaw, po kilku miesiącach dała się zauważyć pewna stabilizacja i pojawiająca się więź zaufania, która zwiększa się każdego dnia na korzyść Fundacji. Poprzez wysłuchiwanie i wspieranie drugiego człowieka siostry przekazują wartości św. Jana Bożego w codziennym życiu domu opieki, ale również w naszej codzienności jako pracowników, podopiecznych i wolontariuszy.

Odkryta potrzeba:

Zwiększenie stopnia znajomości św. Jana Bożego i wartości jego charyzmatu wśród współpracowników.

Co było dla Was potwierdzeniem?

Duchowość jest potrzebą każdego człowieka

Wartość duchowości towarzyszy nam w każdej chwili i wpływa na każdą spośród osób działających w dziele. Szacunek, tolerancja, wysłuchiwanie i dobrostan nadają życiu sens. Jedna z sióstr uczestniczących wyznała nam, że należy „**spróbować uczynić nadzieję czymś osiągalnym dla każdego z nas**” oraz że „jest nieustannym pragnieniem, by stykać się z drugim człowiekiem w tym, co ma najlepszego”.

Co odkryliście? Jakie były kluczowe spostrzeżenia, które były efektem zmierzenia się z tym tematem?

Po wzięciu udziału w różnych religijnych wydarzeniach, niektórzy mieszkańcy wyznali siostrą, że mają ochotę częściej w nich uczestniczyć. Teraz wielu podopiecznych i ich rodziny uczestniczą w tych chwilach poświęconych duchowości (czytanie tekstu, przygotowanie sali...).

Wielu pracowników podkreśla to, jak wspierała pomocą służą siostry w dziele; „przychodzą odwiedzić samotnych podopiecznych lub mieszkające w ośrodku siostry, to bardzo piękne”. **Istnieje w dziele dobra relacja z siostrami.** Siostry są zawsze dyspozycyjne, kiedy pracownicy zwracają się do nich o pomoc w związku z potrzebą bardziej duchowego towarzyszenia.

Jakie kluczowe pytania pozwoliły Wam inaczej spojrzeć na przyszłość Waszej Prowincji?

Siostry zawsze proszą o więcej informacji, gdy jakaś osoba jest u schyłku życia lub gdy pojawia się nowy podopieczny w ośrodku.

Wolontariusze stanowią fundamentalne wsparcie i są pomocą dla personelu i podopiecznych. To spojrzenie z zewnątrz, zawsze z możliwością przywołania tego, co negatywne i/lub pozytywne; „od 30 lat pomagam w ośrodku Sacré Cœur i zawsze czuję się tak samo wolny”.

Grupa III

Ośrodek Saint-Raphaël (Marsylia), dzieło Zgromadzenia Sióstr Szpitalnych od Najświętszego Serca Jezusa

Osoby objęte opieką: młode pełnoletnie osoby niepełnosprawne

Osoby, które wzięły udział: **Pani SZCZEPANEK (dyrektorka i koordynatorka grupy percepcji)**, Nadine CABARROCAS (przewodnicząca Rady ds. Życia Społecznego), siostra Isabelle DE BOURRAN, Isabelle FABRIZIO (kierownik Działu Edukacji), Anne BERTRAND (nauczycielka), Christelle TOUZALIN (podopieczna ośrodka)

Format: grupa wybrała format ankiety, z pytaniami ułożonymi przez naszego Prowincjała, br. Paul-Marie, w której każda osoba uczestnicząca mogła zgłębić różne aspekty związane z omawianym tematem. Oto rezultaty.

Jak postrzegacie współpracę i komunikację między braćmi/siostrami i współpracownikami w Waszym codziennym życiu? Z jakimi wyzwaniem lub trudnościami stykacie się w tej współpracy na co dzień?

Siostry przyznają, że mają trudności w znalezieniu swojego miejsca w dziele.

Niektórzy pracownicy zauważają brak zrozumienia ze strony sióstr w związku z wyborami mieszkańców ośrodka dotyczącymi tego, czy pójść na Mszę, czy nie. Jest wyrażana pewna autorytarna postawa ze strony sióstr wobec podopiecznych. Jeden z pracowników wyraził żal, że kaplica pozostaje zamknięta z powodów bezpieczeństwa.

Czy głos rodzin i opiekunów jest brany pod uwagę w towarzystwie podopiecznym?

Jeśli osoby przebywające w ośrodku zgadzają się, ich rodziny uczestniczą w przygotowaniu indywidualnych projektów. Niektórzy z podopiecznych mogą być w konflikcie ze swoją rodziną i może kolidować to z ich marzeniami, co sprawia, że stajemy przed bardzo trudną sytuacją.

Czy Waszym zdaniem podopieczni są rzeczywiście w centrum zainteresowania ośrodka, są brane pod uwagę ich osobiste pragnienia (lub obawy, radość, lęk, stres...)?

Podopiecznym towarzyszy wielodyscyplinarny zespół, który ocenia potrzeby wszystkich i stara się proponować adekwatne zajęcia.

⇒ Odkryta potrzeba: W jaki sposób zająć się jednostką w ramach wspólnoty.

W jakim zakresie, według Waszej oceny, wartości św. Jana Bożego wpływają lub powinny wpływać na Waszą pracę na co dzień?

Wartości są wyjaśniane w momencie rekrutacji i są uznawane przez tych pracowników, którzy są do nich przywiązani. Jednakże obserwujemy rozdźwięk między uznaniem ich, a wprowadzaniem ich w życie na co dzień, w ramach pracy zespołowej, w której nie przychodzi to łatwo, także z powodu coraz bardziej złożonego, bieżącego kontekstu.

Jakie są istniejące sposoby komunikacji lub przestrzenie do dialogu umożliwiające wzajemne zrozumienie między braćmi, siostrami, współpracownikami i podopiecznymi?

Duszpasterstwo jest przestrzenią pozwalającą pracować nad kwestią duchowości, jednak obecnie jest ono zbyt zajęte przygotowaniem Mszy.

Jakie jest dzisiaj miejsce grup wsparcia i wolontariuszy?

Grupy wsparcia dla podopiecznych zostały utworzone i już uczestniczą w warsztatach. Jest to coś, co musimy nadal podtrzymywać i rozwijać. Co do wolontariuszy, jest ich około dziesięciu, tych którzy uczestniczą w zajęciach. Są to byli pracownicy lub osoby dobrze znające naszych podopiecznych. Odkryta potrzeba: znaleźć nowych wolontariuszy. Pojawia się kwestia krewnych, którzy chcieliby być wolontariuszami: jakie miejsce zapewnić im jako pomocnikom i wolontariuszom?

W jaki sposób moglibyście opisać wpływ wartości, jaką jest duchowość, na Wasze życie codzienne, na jakość opieki i towarzyszenia oferowanego podopiecznym?

Duchowość jest wartością dodaną, suplementem dla duszy na co dzień. Pomaga to nam wszystkim w znajdowaniu sensu.

Jakie są Waszym zdaniem wyznaczniki tożsamości św. Jana Bożego w Waszej organizacji?

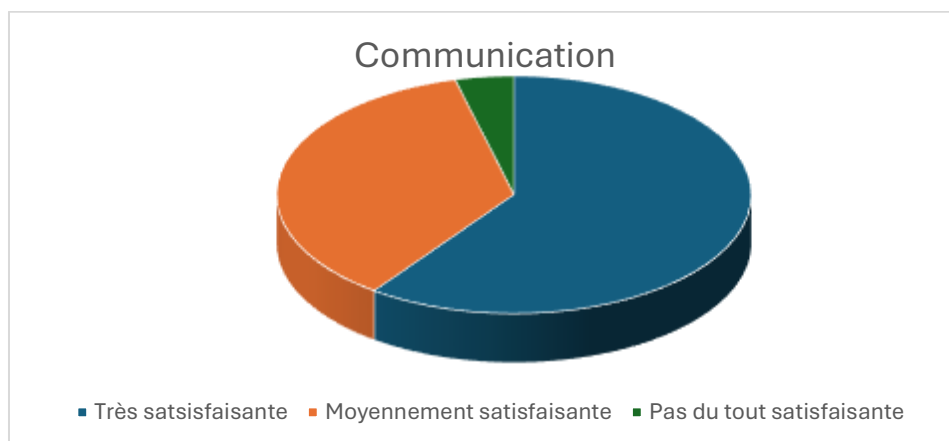
- Odpowiadanie na potrzeby najbardziej bezbronnych osób, czasami zupełnie porzuconych
- Dostosowywanie towarzyszenia do zmian społecznych
- Okazywanie pokory
- Schodzenie z wydeptanych ścieżek i otwieranie nowych dróg
- Prośenie o zasoby ludzkie w celu oferowania jak najwyższej jakości, nie zważając na to, z kim się ma do czynienia. Dążenie do holistycznego podejścia i opieki.

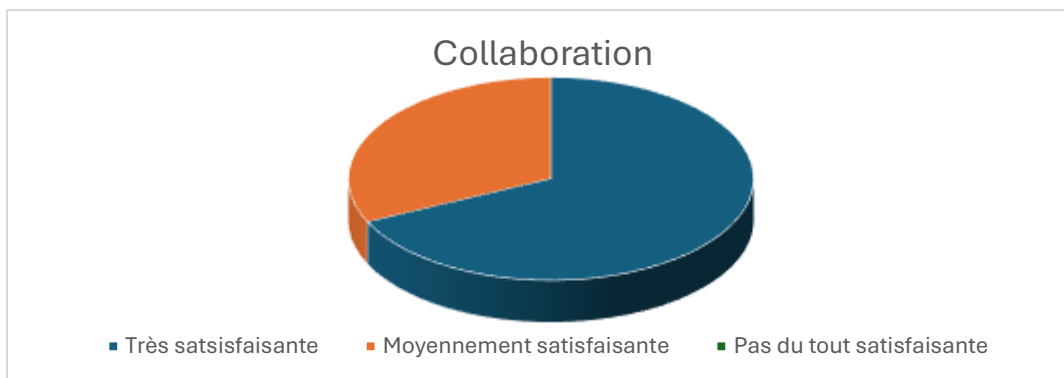
Poza tym:

W ośrodku została przeprowadzona ankieta odnośnie dwóch kwestii:

- Komunikacji między podopiecznymi a braćmi
- Współpracy na co dzień

Została skierowana do grupy składającej się z podopiecznych, współpracowników, siostr, wolontariuszy, a jej wyniki przedstawione zostały na poniższych wykresach:

Grupa III

Ośrodek Vivre Ensemble, Fundacja św. Jana Bożego (departament Maine i Loara), dzieło Zgromadzenia Córek Miłosierdzia Najświętszego Serca Jezusa

Członkowie grupy:

Siostra Geneviève PENISSON (koordynatorka grupy), Guy CHARRIER (dyrektor), Alexandra ABELARD (współpracownik), siostra Yvonne GABORIAU (podopieczna domu opieki), Mado MARTIN (wolontariusz)

1. *Jakie są Waszym zdaniem główne wyznaczniki tożsamości św. Jana Bożego w naszej organizacji?*

Siostry uważają, że mają podobne do braci Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego podejście w kwestii wartości humanistycznych ożywiających codzienność w ośrodkach. Elementy tożsamości św. Jana Bożego powodują wzrastanie, zwłaszcza dzięki **pielgrzymkom do Grenady**, w roku 2024 otwartych także dla sióstr i wolontariuszy, a także dzięki uczestnictwu w grupach ds. sensingu w ramach przygotowań do Kapituły Generalnej braci.

⇒ **Odkryta potrzeba:** Jeszcze bardziej włączać ducha św. Jana Bożego w formację personelu. Elementy tożsamości św. Jana Bożego (szczególnie te historyczne) są nadal dość świeże w Ośrodku Vivre Ensemble, a zatem nadal wymagają rozwijania.

2. *Jak oceniacie współpracę i komunikację między braćmi/siostrami i współpracownikami w Waszym codziennym życiu?*

Obecnie jest mniej sióstr, więc mogą mniej czasu poświęcać podopiecznym. Z tego powodu wolontariusze są niezbędni.

Grupa ocenia współpracę z wolontariuszami jako dobrą (różne zajęcia, szczególnie przygotowywanie Mszy).

4. *Z jakimi wyzwaniem lub trudnościami stykacie się na co dzień w tej współpracy?*

Rotacja wśród współpracowników jest dość duża; niektórzy nie są dobrze znani siostronom i odwrotnie; generalnie relacje są dobre.

5. *Jakie działania zostały wdrożone w odpowiedzi na potrzeby duchowe podopiecznych?*

- **Duszpasterstwo:** prawdziwe wsparcie duchowe dla osób, które proszą o rozmowę na pewne trudne tematy

- Ci, którzy chcą, mogą uczestniczyć w Eucharystii w ciągu tygodnia lub w niedzielę; opcja ta cieszy się dużym powodzeniem: w jednym z domów opieki należących do ośrodka Vivre Ensemble 18 z 43 mieszkających w nim osób uczestniczy we Mszy św.

- Umożliwianie podopiecznym oglądanie **Mszy św. w telewizji**

6. *Jakie są istniejące środki komunikacji lub przestrzenie do dialogu wspierające wzajemne zrozumienie między braćmi, siostrami, współpracownikami i podopiecznymi?*

- **Rada ds. Życia Społecznego:** jest wymagana prawnie i daje wszystkim możliwość wypowiedzenia się. Istnieje kontakt z personelem pielęgniarskim, psychologami, kadrą IDEL (dyplomowane pielęgniarki państwowe), animatorami życia społecznego i ogólnie całym personelem.

Dodatek do tematu 1: jakie jest miejsce wolontariuszy?

Ośrodek Le Croisic

Członkowie grupy: pani Delostal, dyrektor; br. Jean-Marie ze wspólnoty Croisic; podopieczni: Laura, Victoire, Cécile, Christophe, Michel, Virginie, Manuel, Carolina, Jennyfer, Sylvie Franck; pracownicy: François, opiekun; Nathalie, nauczyciel wychowania fizycznego; Anne, osoba odpowiedzialna za warsztaty. Wolontariusze ze stowarzyszenia Bol d'Air: Babette; Marie-Françoise.

A. Spojrzenie podopiecznych

W jaki sposób postrzegacie wolontariat?

Wolontariusz to ktoś, kto poświęca swój czas (czas na emeryturze lub czas wolny od pracy), swoją energię, bezinteresownie, bez żadnego wynagrodzenia, nie oczekując niczego w zamian. To dobrowolny wybór z jego strony i wymaga to wiele bezinteresowności. Prawdą jest, że obecnie, w świecie, gdzie pieniądze wydają się być najważniejsze, wolontariat coraz bardziej zanika.

→ Odkryta potrzeba: przywrócenie wolontariatowi jego sensu, znaczenia.

Co dają Wam wolontariusze?

- Liczne wyjścia (4 razy w tygodniu) oraz możliwość uczestniczenia w okazjach takich jak karnawał, Téléthon (charytatywny maraton telewizyjny), sztuczne ognie z okazji 14 lipca, itd.
- Różne zajęcia, bardzo doceniane:
 - Realizowanie wspólnych projektów (np. wyjazd na Igrzyska Paraolimpijskie 2024) oraz projektów indywidualnych (wsparcie szkolne, twórczość literacka)
- Towarzystwo duchowe (duszpasterstwo)
- Przede wszystkim wolontariusze stanowią powiew świeżego powietrza, drogą do bycia częścią tkanki społecznej, źródłem radości i przyczyniają się do postępów kognitywnych podopiecznych

Jaka jest Wasza relacja z wolontariuszami?

W odróżnieniu od pracowników, którzy muszą zachowywać pewien dystans, wolontariusze mają możliwość większej swobody. Nasze wzajemne zaufanie uwidacznia się we wzajemnym porozumieniu i uprzywilejowanej relacji. Czasami pełnią rolę naszych powierników. Dzielimy z nimi różne dobre chwile, wspólnie świętujemy, ale też i chwile smutne **Nie oczekujemy od nich współczucia, a czułości i przyjaznego podejścia.**

Jakie są Waszym zdaniem cechy wolontariusza?

Ciepły, umiejętność słuchania, delikatność, uprzejmość, szacunek, zrozumienie, duch wzajemnej pomocy, dobry humor, dynamizm.

Jakie miejsce zajmują w Waszym życiu?

Kluczowe - to nasza druga rodzina!

B SPOJRZENIE BRATA NA WOLONTARIAT

Wolontariusze oferują bezcenną pomoc, chociażby stanowiąc dodatkowe ramię, by towarzyszyć podopiecznym w zajęciach świeckich i duchowych (np. prowadzą ich na Mszę). Dzięki swojemu zaangażowaniu, uczestniczą w charyzmie szpitalnictwa i go tym samym wzmacniają. Przelamują naszą izolację (jest nas tylko dwóch braci we wspólnocie Croisic) i dodają nam otuchy w naszej misji, stwarzając swego rodzaju dynamikę grupy. Da się

zauważyć, że my sami też często pełniemy rolę wolontariuszy poprzez nasze towarzyszenie duchowe, jak również w ramach pomocy udzielanej podczas opieki, posiłków lub wspólnie obchodzonych okazji świątecznych.

C SPOJRZENIE SAMYCH WOLONTARIUSZY

Skąd taka decyzja? Jakie są Wasze motywacje?

Źródłem jest potrzeba „czucia się potrzebnym”, poświęcania swojego czasu i energii osobom „dotkniętym przez życie”. Potrzeba spędzenia czasu z innymi w ramach wspólnych działań.

Jaka jest natura relacji z podopiecznymi? Czy relacje te ewoluowały?

Fundamentem jest dobra wola i współczucie (ale nie litość!). Trzeba jednak czasu, by przyzwyczać się do niepełnosprawności, poznać podopiecznych, ich przeżycia, projekty, ich bogactwa. W ten sposób tworzy się relacja między osobami. Dzielenie się radościami i smutkami buduje niezwykłą nie porozumienia, głęboką czułość, prawdziwą przyjaźń.

Co daje Wam ta relacja?

Stanowi źródło wspólnej radości i rozwoju. W momencie przekroczenia progu ośrodka opanowuje nas prawdziwy spokój, tak gorąco przyjmują nas jego mieszkańcy. To ciepło jest niczym okład kojący nasze własne małe bóleczki. To, co my im dajemy, oni oddają nam po stokroć. To dlatego zajmują tak ważne miejsce i pozwalają nam odnaleźć sens.

Jakie napotykaacie trudności?

Największą trudnością i źródłem frustracji dla obu stron, obciążonym ryzykiem dalszego pogarszania się wraz ze starzeniem się podopiecznych, jest komunikacja. Jednak na szczęście, w miarę upływu czasu, intuicja pomaga temu częściowo zaradzić.

D Spojrzenie pracowników

Jak postrzegacie obecność wolontariuszy w ośrodku? Jak się ona zmienia w miarę upływu czasu?

Należy przyznać, że przybycie pierwszych wolontariuszy wzbudziło pewną nieufność, ale powoli, w miarę upływu czasu i dzięki lepszej organizacji, nasze relacje się poprawiły. Obecnie ich obecność jest bardzo docenianym „plusem”, czymś wzbogacającym (urozmaicone zajęcia, dodatkowe w stosunku do tych proponowanych przez nas, inne spojrzenie i inne relacje).

Czy każdy znalazł swoje miejsce?

Harmonijna organizacja służy właśnie temu, by każdy mógł znaleźć swoje miejsce.

Co mogą dać pracownicy wolontariuszom?

Poza gorącym przyjęciem (z obu stron), pracownicy mogą im pomóc, oferując im formację (obsługa foteli, przyjmowanie odpowiedniej postawy...).

Temat 2: Zarządzanie i wizja

Grupa I

Ośrodek Sacré Coeur

W skład grupy pracującej nad tematem w Sacré Coeur weszli: siostra Yvonne Charrier (Niort), siostra Marie-Claude Jagueneau (Cherveux), pan Alexandre Pierre (rodzina), pani Mesnard Colette (podopieczna), Anne-Claire Ménard (IDE), Julie-Anne (psycholog stażysta) i Aurélie Michaud (psycholog).

Powiązanie między ośrodkiem Sacré Coeur i Fundacją św. Jana Bożego

Kontekst sytuacyjny: zbliżenie między ośrodkiem i Fundacją miało miejsce z inicjatywy siostr ze wspólnoty w lipcu 2022 roku, ze względu na wspólną duchowość i wartości.

Co odkryliście? Jakie były kluczowe iluminacje, które były efektem zmierzenia się z tym tematem?

Zostało odkryte, że odczuwamy więź z Fundacją, szczególnie odkąd członkowie Fundacji nas odwiedzają.

- Bycie częścią Fundacji jest atutem ze względu na mniejsze poczucie osamotnienia jako instytucja. Doszło też do nawiązania kontaktów z innymi ośrodkami Fundacji, zaś wspólne zajęcia i narzędzia poprawiają jakość naszej pracy (jak np. systemy informatyczne lub systemy zarządzania zasobami ludzkimi).

Jakie kluczowe pytania pozwoliły Wam inaczej spojrzeć na przyszłość Waszej Prowincji?

1- Odkryta potrzeba: Chcielibyśmy lepiej zrozumieć kim są dokładnie członkowie Fundacji, którzy nas odwiedzają. Potrzebny by był jakiś schemat podający imię i rolę każdego członka.

- Interesujące by było także poprawienie znajomości Fundacji św. Jana Bożego poprzez przeznaczanie większej ilości czasu na wymiany z ośrodkiem Sacré Coeur

2- Rola siostr i wsparcie współpracowników

Siostry mają wolę większego angażowania współpracowników w misję duchowości i świadomość, że ich wspólnota stopniowo wygasa. Chcą, by ich działalność duszpasterska dla mieszkańców ośrodka, którzy jej potrzebują, przetrwała.

3- Poczucie przynależności do europejskiej i międzynarodowej Rodziny Szpitalnej

Stopniowo odkrywamy współpracę z innymi instytucjami europejskimi, co stanowi źródło pozytywnych doświadczeń i zawodowego wzbogacenia (europejskie seminaria online, mobilność współpracowników w celu spotykania swoich europejskich kolegów po fachu).

4- Jakość życia w miejscu pracy: dobrostan mieszkańców ośrodka związany jest także z sytuacją współpracowników

Obecne kierownictwo (zarówno ośrodka, jak i Fundacji) troszczy się o dobrobyt i satysfakcję współpracowników (istnieją grupy robocze i regularne rozmowy poświęcone temu tematowi, pokój socjalny został zaprojektowany na nowo, z uwzględnieniem woli współpracowników).

Grupa II

Fundacja św. Jana Bożego – departament Maine i Loara

3 ośrodki, dzieło Zgromadzenia Córek Miłosierdzia Najświętszego Serca Jezusa

Siostra Anne-Marie BARRE – Przełożona Prowincjalna Zgromadzenia Córek Miłosierdzia Najświętszego Serca Jezusa (obecny reprezentant), pan Bernard ESNAULT – animator regionalnego CLE, Lokalnego Komitetu Ośrodków (fr. CLE, Comité Local d'Établissements), pan Eddy LHERBIEZ – dyrektor regionalny Fundacji św. Jana Bożego, **pan Romain TOURNEMINE – regionalny kierownik administracyjny i finansowy Fundacji św. Jana Bożego i koordynator grupy sensing.**

Metoda grup ds. sensingu Kapituły Generalnej została dobrze przyjęta

Działania rozpoczęte przez Kurię Generalną braci zostały przyjęte bardzo dobrze. Wpisują się one w obecną refleksję Fundacji św. Jana Bożego, która, w tym okresie rozwoju i strukturyzacji, zamierza podjąć się napisania nowych statutów.

Co Was zaskoczyło w procesie analizy tego tematu i jakie były tego owoce?

Temat w naturalny sposób ewoluował w stronę następującej kwestii: miejsce osób świeckich i wolontariuszy w zarządzaniu i wspólnej wizji i charyzmacie św. Jana Bożego. W istocie, by ożywiać i wzmacniać zespoły wolontariuszy, konieczny jest wspólny fundament.

Co było dla Was potwierdzeniem?

Potrzeba obecności braci i sióstr

Fizyczna obecność braci i sióstr jest bezcenna w dziełach i pośród zespołów (pracowników i wolontariuszy). Pozwala wszystkim lepiej wplatać sens swoich działań w fundament wspólnych wartości.

Spora reprezentacja wolontariuszy w strukturach

Jednym z mocnych punktów uczestnictwa wolontariuszy w zarządzaniu Fundacją jest Lokalny Komitet Ośrodków (CLET). Utworzenie Komitetu było bardzo ważne. Jest on niewątpliwie miejscem, gdzie każdy z wolontariuszy może się poczuć zaangażowany w życie Fundacji.

Odkryta potrzeba: być może należałoby wzmocnić więzy z Radą Administracyjną Fundacji, np. wyznaczając łącznika Rady lub Komitetu w ramach każdego Komitetu Lokalnego. Obecność Przełożonego Prowincjalnego i/lub przewodniczącego Fundacji podczas spotkań Komitetu jest zawsze mile widziana.

Jakie kluczowe pytania pozwoliły Wam inaczej spojrzeć na przyszłość Waszej Prowincji?

Łatwiejsza realizacja projektów dzięki organizacji terytorialnej

Decentralizacja zarządzania ośrodkami pozwala nie zgubić ich sensu, znaczenia. Każdemu jest w związku z tym łatwiej czuć przynależność do danej organizacji, współdzielić te same wartości i nimi żyć.

Z tych refleksji wyłania się pytanie: **w jaki sposób zarządy Zakonu i Fundacji mogą wziąć pod uwagę chrześcijańskie korzenie i je ożywić w każdej strukturze niezależnie od tego, do jakiego należą zgromadzenia, pozwalając w ten sposób każdemu, zgodnie z jego rolą, brać udział w życiu ośrodków i znajdować w tym sens?**

Temat 3: Perspektywy, poszukiwania i rozwój

Ośrodek Sacré Cœur

W skład grupy zajmującej się tym tematem weszli: siostra Yvonne Charrier (Niort), siostra Marie-Claude Jagueneau (Cherveux), pan Alexandre Pierre (rodzina), pani Turpault (mieszkanca ośrodka w Cherveux), Julie-Anne (psycholog stażysta) i Aurélie Michaud (psycholog).

Co zostało odkryte? Jakie były kluczowe spostrzeżenia, które były efektem zmierzenia się z tym tematem?

Nowe technologie pozwalają usprawniać naszą pracę oraz codzienne życie starszych osób objętych naszą opieką.

Przykłady:

- Robot Kompai pomagający podopiecznym w poprawianiu ich mobilności, stymulowaniu ich funkcji kognitywnych, zmniejszaniu ich ospałości
- Tovertafel (terapeutyczna tablica dotykowa służąca rozrywce i stymulowaniu zmysłów osób starszych)

Jakie kluczowe pytania pozwoliły Wam inaczej spojrzeć na przyszłość Waszej Prowincji?

- ⇒ **Odkryta potrzeba:** otwarcie ośrodka na zewnątrz i rozwijanie telemedycyny
- rozwijanie tego otwarcia się na zewnątrz dzięki nowemu pojazdowi dostosowanemu do potrzeb osób niepełnosprawnych i starszych podopiecznych;
 - zadbanie o większą dostępność wiejskich obszarów Cherveux, które nie są obecnie obsługiwane przez transport publiczny (w przeciwieństwie do Niort);
 - ułatwienie dostępu do opieki poprzez utworzenie większej ilości połączeń między ośrodkami a specjalistami służby zdrowia (stomatologów, okulistów, itd.) dzięki **telemedycynie** oraz **wizytom** w naszych ośrodkach;
 - wzmocnienie więzów społecznych i otwarcia się na zewnątrz i na okolicznych sprzedawców. W Cherveux mamy już obwoźny sklepik, którzy przyjeżdża raz w tygodniu.

Jako ośrodek jesteśmy otwarci na nowe projekty (odpowiedzialność społeczna przedsiębiorstw, niezależność osób starszych, środowiska włączające)

- ⇒ **Odkryta potrzeba:** Mamy nadzieję, że dzięki Fundacji św. Jana Bożego będziemy w przyszłości mogli wziąć udział w różnych **projektach międzyinstytucjonalnych**.

Temat 4: Obecność osób duchownych

Grupa I

Ośrodek Sacré Cœur

Grupa robocza: 1 wolontariusz, 1 podopieczny, 2 siostry, 2 pracowników

Co było dla Was potwierdzeniem?

Obecność sióstr w ośrodku, na korytarzach, podczas posiłków wpływa na spójność i solidarność ośrodka. Pozwala to przeżywać prawdziwą bliskość z siostrami; pracownicy, rodziny i podopieczni wspominali nam o wielu owocnych interakcjach z nimi. Siostry mają charyzmat, o którym opowiadają personelowi, ale też mieszkańcom ośrodka. Ich obecność działa kojąco i pomaga wzrastać duchowo.

Czym to zaowocowało?

- ⇒ **Obawami:** Siostry się starzeją, jest mało nowych powołań. Jak sprawić, by ten duch religijny przetrwał bez osób konsekrowanych?

Bardzo ważna chwila dla podopiecznych: Msza Święta

Możliwość przyjmowania Komunii Św. jest dla nich bardzo ważna i wielu podopiecznych uczestniczy we Mszy. Celebracja jest okazją do interakcji i rozmów między podopiecznymi ośrodka, wiele rozmów ma miejsce przed i po Mszy Św.

Msza transmitowana w telewizji w każdą niedzielę we wspólnej sali jest bardzo ważna dla podopiecznych, ich rodzin i osób z zewnątrz.

W każdym pokoju ośrodka jest odbierana stacja telewizyjna KTO (francuska stacja katolicka), w ten sposób każdy, na miarę swoich chęci i zdrowia, może praktykować swoją wiarę.

Towarzyszenie u schyłku życia

Towarzyszenie w obliczu końca życia i waga odpowiedniego informowania o śmierci innych podopiecznych są kluczowe i pozwalają lepiej przyjąć taką wiadomość i przeżyć żałobę. Zdaniem wszystkich, życie razem oznacza także stawanie w obliczu śmierci.

W ośrodku mieszka się wiele kultur i religii, według zapytanych o to pracowników „*nie ma żadnego problemu, wręcz przeciwnie, daje to możliwość poznania innych religii, to jest dla nas i dla Fundacji siłą*”.

- ⇒ **Potrzeba:** jak mierzyć się z agresywnymi zachowaniami i wypowiedziami

Wspólne życie jest dobrze zorganizowane w ośrodku Sacré Cœur, jednak tak jak i w społeczeństwie, zauważamy czasem agresywne wypowiedzi i zachowania ze strony niektórych podopiecznych i ich rodzin. W ich obliczu ważne jest oparcie się na charyzmaty św. Jana Bożego i przypomnienie, że szacunek dla każdego człowieka jest podstawowym warunkiem wspólnego życia i cywilizacji.

Grupa II

Ośrodek Vivre Ensemble

Fundacja św. Jana Bożego (departament Maine i Loara), dzieło Zgromadzenia Córek Miłosierdzia Najświętszego Serca Jezusa

Członkowie grupy

Siostra Marie-Thérèse RONDEAU (Zgromadzenie Córek Miłosierdzia Najświętszego Serca Jezusa, koordynatorka grupy), Carole Mélier (zastępca dyrektora Ośrodka Vivre Ensemble), Océane Girard (współpracownik), pani Morisset (opiekun rodzinny), pani Esnault (wolontariusz)

Metoda: Grupa pracowała na podstawie ankiety skierowanej do osób związanych z Ośrodkiem Vivre Ensemble (wolontariuszy, sióstr, podopiecznych, rodzin).

1 *Jak jest postrzegana w ośrodkach obecność braci i sióstr? A jak tożsamość ośrodków?*
Obecność sióstr jest traktowana jako oczywistość, jest dla wszystkich niezwykle ważna.

2 *Jak praktyki religijne wpływają na spójność i solidarność Waszego ośrodka?*
Są to konkretne rzeczywistości, obejmują braci z Zakonu Szpitalnego i sióstr ze Zgromadzenia Córek Miłosierdzia Najświętszego Serca Jezusa.

3 *W jakiej mierze życie religijne lub duchowe jest wplecione w codzienne życie Waszego ośrodka?*
Jest wplecione poprzez duszpasterstwo (realizowane dwa razy w miesiącu), celebracje liturgiczne (Msza Święta raz na dwa tygodnie), obecność sióstr (codziennie).

4 *Jak postrzegacie wagę różnorodności religijnej w naszej instytucji?*
Ośrodek Vivre Ensemble znajduje się na obszarze wiejskim, a zatem nie za bardzo go to dotyczy; w umowie dotyczącej pobytu jest wzmianka o braku prozelityzmu.

5 *Jakie wydarzenia religijne (nabożeństwa, pielgrzymki, itd.) organizowane w Waszym ośrodku uważacie za najbardziej dobroczynne lub najważniejsze?*
Wszystkie są niezwykle istotne, choć nabożeństwa pozostają najważniejsze; regularne pielgrzymki do Lourdes proponowane podopiecznym, którzy mają chęć w nich uczestniczyć, są także szczególnie ważne.

6 *Czu uważacie, że charyzmat przekazany przez wspólnotę religijną (szpitalnictwo, miłosierdzie) przetrwa w przyszłości?*
Miejmy taką nadzieję!

Fakt powierzenia przez siostry ich dzieł medyczno-społecznych jest odpowiedzią na tę nadzieję w Fundacji św. Jana Bożego dotyczącą kontynuacji wartości bronionych w dziełach. Zgromadzenie pokłada ufność w tym, że ogień charyzmatu został przekazany dalej. Fundacja ma solidny fundament, wydaje się, że wszystko jest na dobrej drodze!

Temat 5: Odpowiedzialność społeczna organizacji

Członkowie grupy: PAUTONNIER Typhaine, kierownik oddziału, referent grupy; MESLET Océane, opiekun, CROLAN Frédéric, nauczyciel i pedagog specjalistycznego domu opieki les Romans, siostra Jeanne Marie DESOUCHES, była przewodnicząca stowarzyszenia les Recollets La Tremblaye, BRETAUDEAU Marie-Bernadette, opiekun rodzinny

Co było dla Was potwierdzeniem?

Obecnie społeczeństwo mierzy się z dwoma ważnymi wyzwaniami w obszarze zdrowia i środowiska naturalnego.

- W zakresie ekologii na przykład dekret ws. obowiązku zmniejszenia zużycia energii elektrycznej skłania ośrodki do zmian w zużyciu energii, co pomaga włączyć się w działania oparte na odpowiedzialności za środowisko naturalne.
- W zakresie zdrowia i bardziej konkretnie, w zakresie opieki nad osobami niesamodzielnymi, **pomoc opiekunom należy do priorytetów**. Istotnie, wsparcie i formacja dla opiekunów mogą być niewystarczająca i prowadzić do niepożądanych sytuacji w związku z wyczerpaniem opiekunów niemających dostępu do rozwiązań zapewniających im odpoczynek. Patrząc bardziej ogólnie, brak miejsc w ośrodkach dostosowanych do osób niepełnosprawnych jest we Francji czymś bardzo realnym zarówno w ośrodkach dla dorosłych, jak i dla dzieci.
- Niedobór kompetentnych specjalistów jest obecnie wyzwaniem. Brak uznania (zwłaszcza wyrażanego w postaci rekompensaty finansowej), kwestia sensu takiej pracy, warunki w pracy oraz zmniejszenie atrakcyjności tego rodzaju zawodów są tym bardziej elementami zagrażającymi jakości opieki i które mogą w konsekwencji spowodować wyczerpanie pracowników już obecnych.

Jakie były kluczowe spostrzeżenia, które były efektem zmierzenia się z tym tematem?

Wobec tych wyzwań, kwestia ochrony osób bezbronnych i wymagających pomocy jest czymś realnym i wymaga od prowincji przygotowania odpowiednich rozwiązań.

Jakie kluczowe pytania pozwoliły Wam inaczej spojrzeć na przyszłość Waszej Prowincji?

Fundacja św. Jana Bożego i Zakon Szpitalny rozpoczęły wyraźne, konkretne działania w celu zmierzenia się z tymi wyzwaniami:

- Inicjatywa w kwestii odpowiedzialności społecznej organizacji stanowi dla Fundacji naturalne działanie biorąc pod uwagę jej wartości, misję społeczną, dziedzictwo i sprawy, w jakie jest zaangażowana.

Zaangażowanie Fundacji św. Jana Bożego w odpowiadanie na te wyzwania jest bardzo duże, choć niektórymi tematami będzie można się zająć dopiero w nadchodzących latach.

Dodatek

Ośrodek Le Croisic

Uwrażliwianie filarem postępu

Od 2023 roku Ośrodek organizuje dzień poświęcony środowisku naturalnemu. W pierwszym roku tematem był ślad węglowy, gdyż ośrodek był akurat w trakcie procesu tworzenia swoich rozliczeń węglowych.

Komunikacja jest naszym zdaniem kluczowa, aby każdy pracownik i osoba objęta opieką mogli poznać, jakie są wyzwania ośrodka – oraz oczywiście generalnie naszego całego świata – związane ze środowiskiem naturalnym.

Dlatego też ośrodek co miesiąc publikuje w swoim wewnętrznym dzienniku jedną stronę poświęconą odpowiedzialności społecznej organizacji.

Pierwsze kroki w rozliczaniu emisji CO2

Zarówno dyrektor, jak i inżynier jakości przeszli formację w zakresie pomiaru emisji CO2.

Ośrodek Croisic mógł szczegółowo poznać wpływ naszej żywności, transportu, odpadów oraz wszystkich naszych zakupów. Z owego pomiaru emisji wynika 8 działań do zrealizowania, krótko- (1 rok), średnio- (5 lat) i długofalowych (25 lat). Praca ta pozwoliła nam obliczyć emisję gazów wpływających na efekt cieplarniany i w ten sposób otrzymać bardziej szczegółowy obraz sytuacji.

Komisja działająca na rzecz ekologii

W bieżącym 2024 roku komisja ds. zrównoważonego rozwoju ośrodka Croisic obchodzi 11. rocznicę swojego zaangażowania w temat ekologii. Składa się ona ze specjalistów z różnych dziedzin oraz osób objętych opieką. Ów uzupełniający się skład pozwala podchodzić do problemów w sposób globalny i inkluzywny. Komisja spotyka się raz na trzy miesiące w celu wymiany informacji na temat różnych działań podejmowanych przez ośrodek. Spotkania te są okazją do komentowania rozwijanych projektów, identyfikowania sukcesów i rzeczy do poprawy, ale też podniesienia kwestii zaobserwowanych w terenie. Podsumowując, członkowie regularnie dzielą się swoimi spostrzeżeniami i napotkanymi trudnościami, by wspólnie znajdować odpowiednie rozwiązania.